

мы ли да са исповѣдамы? Тѣка отъ истина сѣ двойны свѣтовныты искѣшеніа, които нѣ не оставатъ да свършимъ тѣи богоугодно дѣло. Тѣи са миндѣа деньтъ безъ молитва, миндѣа са праздникътъ безъ литургіа; миндѣа са годината безъ покаяніе; тѣи иска свѣтътъ сичко-то на живота ни време въ негово сѣвженіе, за да не остане ни една миндѣа за Божіето сѣвженіе: „Да ѡтагчѣтса дѣла людемъ сѣмъ, и да попекѣтса ѡ нѣхъ.“ „Не дѣйте са грижи (дѣла Богъ въ днешнето Евангеліе) що ще падете, или що ще піете;“ Не, дѣла свѣтътъ: За тѣмъ нѣща най-повѣче трѣбва да са грижатъ; нека са грижатъ, какъ да са облекчѣтъ, какъ да придобѣтъ почестъ, какъ да са обогатѣтъ, та да нѣмѣтъ време никогы, за да послѣжатъ Богѣ.

Бѣга, о Христіанино, Богъ та иска да си цѣлаз неговъ, отъ дрѣга страна и свѣтътъ та иска да си цѣлаз неговъ; а за да си сичкѣмъ и на двамата е нещю невъзможно: „Не мѣжеша двѣма Господинома работати.“ Тѣ сѣ два господарѣ непримирителни, и не сѣгласѣватъ никакъ по междѣ си. Единъ възгледаринъ (кюмюрджіа) поискалъ да живѣе заедно сѣ единъ красилникъ (боаджіа), нѣ, о человекѣ, мѣ отговорилъ той-зи послѣдніа тѣ: не е възможно да можемъ да живѣемъ двамата въ една кѣща; защото ма е страхъ да не въ да очернювашъ онѣзи нѣща, които азъ правѣ вѣлы: „Бою сѣ во, да не кѣкѣ вѣлаімо е мнобу, пѣлію ты іспѣлиши.“ Какъ сѣжды, какъвъ прахъ, какѣа тѣмнина сѣ свѣтовното попеченіе, и грижата! колко много заслѣпава, колко помрачава разѣмныты очи, и гы не остава да гледатъ іасно Бога! Какъ-то е невъзможно да живѣятъ наедно въ една работница възгледаринъ, и красилникъ, тѣи е невъзможно да вѣдѣтъ наедно въ една дѣша свѣтовната грижа, и размышленіето за Бога. „Въ мѣтѣжликѣмъ и ѡтрѣждѣннѣмъ ѡмѣ, ни разѣмѣніе дѣбръхъ, ни Бѣжіа благодѣтъ преувѣѣтъ,“ дѣла Великій Кырилъ.

Тама ѡбо е прѣвата причина, спорѣдъ коѣто никой не може да работи на два Господарѣ, сирѣчь на свѣтътъ, и на Бога. Дрѣгата, защото Божіа тѣ законъ е сѣвсемъ противенъ на свѣтовніа законъ; най-напрѣдъ какѣо повѣлава Божіа тѣ законъ? да обычѣмъ ближніа си като сами себе си, и даже да обычѣмъ и саміа си неприѣтель, и да врьщѣмъ добро за зло; нѣ свѣтовніа тѣ законъ нѣ кара да не обычѣмъ нѣти прѣтелиты наши; да мразимъ братъ брата си, да го-